

Реальністю є те, що у більшості людей які здобувають освіту в інтернатах або навчаються на дому, виникають серйозні проблеми із соціалізацією. Їм складно втілити себе в соціальну реальність, здобути вищу освіту, працевлаштуватися і т.п.

На сьогоднішній день в Україні немає належної системи обліку дітей з обмеженими можливостями за станом здоров'я. За даними Міністерства охорони здоров'я України, станом на 2016 р. в Україні налічується понад 153 тис. дітей-інвалідів[1, с. 65]. Однак, на думку експертів, кількість таких дітей значно більша.

Оскільки, шкільна освіта – це основа освіти в цілому, в ній застосовується багато нововведень різного характеру, різних напрямків і значущості, впроваджуються новинки по організації, змісту, методиці і технологіям навчання.

Побудова ефективної системи інклюзивної освіти в Україні можлива на основі взаємодії різних факторів, перш за все, покращення фінансування освіти, вдосконалення її нормативно-правового поля, поліпшення методичного та кадрового забезпечення. На мою думку, норми з навчання таких дітей доцільно інтегрувати в існуюче освітнє законодавство. Також потрібно створити необхідні умови для повноцінного навчання дітей з особливими освітніми потребами в навчальних закладах, включаючи підготовку педагогічних працівників, надання індивідуальної підтримки в ході отримання освіти з урахуванням потреб дитини, отриманні та обробці інформації для засвоєння навчальної програми, забезпечити державну підтримку.

Враховуючи все вищесказане, можна стверджувати, що інклюзивна освіта являє собою дуже складний процес, організація якого потребує правильного вибору форм і методів, а також конкретних інструментів, які здатні забезпечити узгодження інтересів людей з обмеженими можливостями, їх сімей, викладачів і держави.

Стратегія розвитку національної системи освіти повинна здійснюватися у контексті сучасних інтеграційних і глобалізацій-них процесів та відповідати вимогам переходу до постіндустріальної цивілізації, що забезпечить розвиток України в XXI ст., інтегрування національної системи освіти до європейського і світового освітнього простору. Одним із напрямків реалізації цієї стратегії повинна бути належним чином організована та втілена у практику інклюзивна освіта, яка в Україні повинна співіснувати із загальною і спеціальною.

Список літератури

1. Статистичний бюлетень «Соціальний захист населення України». – Київ: Державна служба статистики України, 2016. – 124 с.

*Науковий керівник: Хомерікі О.А.,
д-р соц. наук, професор*